

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Petri Chrysologi Archiepiscopi Ravennatis, viri
eruditissimi atque sanctissimi, Sermones In Evangelia De
Dominicis & festis aliquot solemnioribus totius anni,
insignes & peruetusti**

Petrus <Chrysologus>

Lvgdvni, 1623

In Psalmum I. Sermo XLIV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50232](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50232)

ferre possimus probante Propheta, cum dicit; Sacrificium Deo spiritus contribulatus; cor contritum & humiliatum Deus non spernit. Homo offer Deo animam tuam, & offer oblationem ieiunij; vt sit pura hostia, sacrificium sanctum, viuens victima, quæ & tibi maneat, & data sit Deo. Hoc qui non dederit Deo, excusatus non erit; quia daturus, se non potest non habere. Sed accepta vt sint ista, misericordia subsequatur; ieiunium non germinat, si de misericordia non rigetur; siccatur ieiunium misericordiæ siccitate, quod imber terris, hoc ieiunio misericordia est. Quamuis cor excolat, carnem mundet, eradicet vitia, virtutes serat, si misericordiæ fluentia non dederit, fructum non colligit ieiunator. Ieiunator ager tuus misericordia ieiunante ieiunat; ieiunator quod tu in misericordia fuderis, tibi in horreo hoc redundat. Homo ergo ne seruando perdas, collige prorogando; homo dādo pauperi da tibi; quia quod tu alteri reliqueris, non habebis.

In Psalmum I. Sermo XLIV.

Peritus medicus, quoties vario languore defessis plenam desiderat conferre medicinam, altas aperit morborum causas, latentes pestilentiae exponit incursus, pestiferas cauere commonet regiones, quamplurima remediorum genera demonstrat, herbarum vires pandit, medicamentorum loquitur qualitates, obedientibus promittit longissimam sanitatem: sic ægros arduas & asperas suadet, & perducit ad curas. Hinc est, quod Propheta sanctus corporis, animæque medicinam cœlitus prolaturus, impietatis profundos patefecit recessus; opertos peccatorum nudat morbos, iniquitates ostentat, secerum virus, vitiorum naturas, origines delictorum, radices

radices criminum mirabili ratione depromit. Sic ægras mortalium mētes moderatione pia, pro ætate, pro sexu, pro tempore, pro viribus ad salutem perpetem diuina curatione perducit. Psalmus quem hodie cantauimus Psalmorum præfatio est, imò & Psalmorum Psalmus, titulorum titulus, est argumentum generans argumenta, est tota causa sequērium canticorum. Et sicut clauis aulæ regalis, vbi primam ianuam patefecit, penetrales reddit intimas ac multiplices mansiones; ita psalmus iste vbi referauerit aditus intelligentiæ primos, psalmorum omnium pandit mysterium, pandit secretum. *Beatus vir qui non abiit in consilio impiorum; & in via peccatorum non stetit, & in cathedra pestilentie non sedit.* Beatus vir, sicut dimicaturus cū bestiis, & grauissimorum certaminum discrimina subituro pronuntiantur ante brauia, præmia coronæ, Propheta beatitudinem sic præmisit, vt prouocaret hominem totam, quam post enumerat, criminum vincere feritatem. *Beatus vir, qui non abiit in consilio impiorum, & in via peccatorum non stetit.* Quod in consilio abire, & in via stare dixit, forsitan videatur absurdum: cum in consilio consistere, & in via abire magis hominum sit in usu. Peruersa quidem sunt vniuersa peruersis, nec possunt tenere ordinem quæ per ordinem non aguntur: tamen hic Propheta non de corporis loquitur, sed mentis incessu: neque prohibet pedum lapsus, sed ruinas arcet animarum. *Beatus vir, qui non abiit in consilio impiorum.* Abiit, abiit à se, à Deo impius cum recessit: nec stat in consilio impiis cogitationibus qui vagatur: Iste modò fertur ad cœlum, modò refertur ad terras, iactatur per maria, leuatur fluctibus, mergitur in profundo: cūque sua semper mente volueretur vt ebrius, non se computat, &

computat cœlum: qui se scire existimat totum, se nescit: qui si sciret se, nunquam cœlum, solem, lunam, ligna, lapides adoraret, quæ sunt omnia suæ data & subdita seruituti, sed adorat lapidem, seruit ligno, qui Deo viuo, Deo vero seruire contempsit. Et ut ab ipso principio, rerum impietatis facta replicemus, impietatis consilium perduxit ad inferna, angelum de supernis, nuncium cœlestis secreti in diabolum commutauit, hominem de regimine vitæ ad mortalis habitaculi transmisit exilium, de paradisi deliciis ærumnolos sæculi pepulit ad labores, mulierem de virginitatis gloria gemitus conscios deiecit ad partus, inde est quod antequam gaudeat, non ignorat dolores, & soluit antè de reatu pœnam, quàm solis gaudeat de processu. Multiplicans, inquit, multiplicabo tristitias tuas, & gemitus tuos: in tristitia & gemitu paries filios. Qualis finis est, ubi est origo pœnalis? in vita lætitia quem tenebit, qui vitæ sumit exordium de mœrore? Hoc Propheta nouerat qui dicebat. In iniquitatibus conceptus sum: & in delictis peperit me mater mea. Si sic fratres ab vtero in viam proiicimur peccatorum, & delictorum iter totas currimus per ætates, cogitemus infantia vanitates, adolescentia lapsus, iuuentutis ruinas, senectutis morbos, & tunc nos nō viam vitæ, sed peccatorum viam carpere sic videbimus. Hanc viam notat Christus, sic dicendo: Quam lata & spaciola via, quæ ducit ad perditionem, & multi sunt qui intrant per eam. Delictis lata, diffusa fluctibus, criminibus spaciola, & verè via est vita præsens, in quam venit, & vadit homo. Generatio, inquit, vadit, & generatio venit, & terra in æternum stat. Et ideo antè dixit: *Beneus vir, qui non abiit in consilio impiorum, & in via peccatorum non stetit.* Non dixit, non

non venit: nemo enim in viam non venit peccatorum, in qua nos lex ipsa natura perducit, & mortis, sed beatus ille, qui non stat in ea. Stat ille, illic demonstratur in ea, qui leuat onera peccatorum, & onustus viator tarde peruenit, & coelestem clausam sibi inuenit mansionem. Istis ponderibus impeditus flebat Propheta, dicens: Iniquitates meae super posuerunt caput meum; & sicut onus graue grauata sunt super me. Et quia toto vitae tempore has ferebat, exclamat: Miser factus sum, & incuruatus sum usque in finem. Peccatorum viam viator ille pertransit, qui mala huius vitae videt, sed despicit; sentit, sed calcat; patitur, sed vincit: dum fugit illa, plus currit; unde illi occurrit coelestis ianitor, coelestis illi mansio se non claudit. Sed quid est quod peccatorum viae impietatis consilium sic praemisit: *Beatus vir qui non abiit in consilio impiorum, & in via peccatorum non stetit?* Quia & si natus homo mox peccatorum venit in viam, iacet tamen primum: non mox peccati currit in viam, sed ubi coeperit impietatis venena gustare, tunc saporem trahit de pinguedine peccatorum. Impius in Deum tendit, à Deo vadit cum de inquit, peccatores Deus contemnit, qui ante mandauit non debere peccare. Lucem tenebrae fugiunt, tenebrae luce redeunt abscedente: ubi Deus, peccatum nullum: ubi peccatum, non ibi Deus. Et ut scias homo à conspectu Dei hominem viam cursitare peccatorum, audi Prophetam: Non est Deus in conspectu eius, polluantur viae eius in omni tempore. Grauius ergo homo tunc in via labitur peccatorum, quando in ea per praeupta impietatis illabitur. *Et in cathedra pestilentiae non sedit.* Impiетatem probat, qui facit amat; qui amat, non potest non docere: hinc est, quod docens impietatem, pestilentiae residet in

Psal. 37

Psal. 9.

K 5

cathedra:

det in cathedra: & sermone mellito virus doctrinæ læthalis audientibus sic diffundit. Pestilentia cathedram Philosophiam posuit, quæ docuit aut deos multos, aut eum, qui est, vel non esse, vel non posse docuit inueniri: qui ipsam creaturam naturæ dedit, ut naturæ negaret authorem. Cathedram pestilentia Phariseus proposuit: qui traditiones humanas decretis cœlestibus anteponebat, vastam lucem fudit populo Iudæorum. In cathedra pestilentia hæreticus sedit, qui sub specie fidei, fidei scindit, rumpit, distrahit unitatē. *Beatus ergo vir, qui non abiit in consilio impiorum, & in via peccatorum non stetit, & in cathedra pestilentia non sedit.* Et planè beatus, quia ista tria declinando ad Trinitatis beatitudinem meruit peruenire. Meditetur ergo in lege Domini, & meditetur die ac nocte, ut quæ sequuntur, mereatur videre in futuro, & audire latius tempore competenti.

In Psalmum VI. Sermo XLV.

Responsorium, quod hodie Propheta supplicante cantauimus, opportunum tempori, aptum malis præsentibus, mecum vestra probat, & cognoscit affectio. *Domine, inquit, ne in ira tua arguas me: neque in furore tuo corripas me.* Et Deus tumescit ira? calescit furore? absit fratres. Deus nec subiacet passioni, nec ira accenditur, nec furore turbatur: sed ira Dei est delinquentium pœna: furor Dei est supplicium peccatorum. Fratres, puluere concreti, plasmati luto, calcamur vitiis, subdimur delictis, curis cōficimur, arescimus mēbris, morte dissoluimur, fœtidis horremus sepulchris, & sic inhabiles ad virtutes, ad vitia habiles inuenimur. Propheta ergo memor fragilitatis humanæ, & carnalis substantiæ conscius, quia nō cōfidebat de meritis, ad auxiliū misericordiæ conuolauit.